

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Wien (Rakousko) dne 26. ledna 2018 – Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad v. Stephan Riel, jakožto insolvenční správce v insolvenčním řízení ohledně majetku společnosti Alpine Bau GmbH

(Věc C-47/18)

(2018/C 142/39)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Wien

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad

Žalovaný: Stephan Riel, jakožto insolvenční správce v insolvenčním řízení ohledně majetku společnosti Alpine Bau GmbH

Předběžné otázky

Otázka 1

Má se čl. 1 odst. 2 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že se žaloba na určení pohledávky podle rakouského práva (Prüfungsklage) týká insolvenčního řízení ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. b) tohoto nařízení, a tudíž je vyloučena jeho z věcné působnosti?

Otázka 2a (jen v případě kladné odpovědi na otázku 1):

Má se čl. 29 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech analogicky použít na řízení o žalobách, jež vyplývají přímo z úpadkového řízení a úzce s ním souvisejí, které spadají do působnosti unijního nařízení o úpadkovém řízení?

Otázka 2b (jen v případě záporné odpovědi na otázku 1 nebo kladné odpovědi na otázku 2a):

Má se čl. 29 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech vykládat v tom smyslu, že se žaloba ohledně téhož nároku považuje za žalobu mezi týmiž stranami, pokud věřitel – žalobkyně -, který v rakouském hlavním úpadkovém řízení i v polském vedlejším úpadkovém řízení přihlásil (v podstatě) totožnou pohledávku, která byla příslušnými správci (z převážné části) popřena, podá nejprve v Polsku proti tamějšímu insolvenčnímu správci ve vedlejším úpadkovém řízení a následně v Rakousku proti insolvenčnímu správci v hlavním úpadkovém řízení – žalovanému – žaloby na určení existence insolvenčních pohledávek v určité výši?

Otázka 3a:

Má se článek 41 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení ⁽²⁾ vykládat v tom smyslu, že je požadavek sdělit „povahu pohledávky, den jejího vzniku a její výši“ splněn tím, že věřitel se sídlem v jiném členském státě, než je stát, v němž bylo zahájeno řízení, – žalobkyně – v přihlášce pohledávky v hlavním úpadkovém řízení – jako v tomto případě –

- a) pohledávku vymezí pouze uvedením její konkrétní výše, ale bez uvedení dne jejího vzniku (např. jako „pohledávka subdodavatele JSV Sławomira Kubici za provedení silničních prací“);
- b) sice v přihlášce samé nesdělí den vzniku pohledávky, ale den vzniku se dá zjistit z příloh přihlášky (např. na základě data uvedeného na příložené faktuře)?

Otázka 3b:

Má se článek 41 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení vykládat v tom smyslu, že toto ustanovení nevylučuje použití vnitrostátních ustanovení, která jsou pro věřitele se sídlem v jiném členském státě než ve státě, v němž bylo úpadkové řízení zahájeno, v konkrétním případě výhodnější – třeba s ohledem na požadavek sdělit datum vzniku?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2012, L 351, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 2000, L 160, s. 1; Zvl. vyd. 19/01, s. 191.

Žádot o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 29. ledna 2018 – Antonio Pasquale Mastromartino v. Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Věc C-53/18)

(2018/C 142/40)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobce: Antonio Pasquale Mastromartino

Žalovaná: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Předběžné otázky

- 1) Vztahuje se na smluvního zástupce (tied agent) harmonizace stanovená směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 ⁽¹⁾ a z jakých hledisek?
- 2) Brání správnému uplatnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004, zejména jejím článkům 8, 23 a 51, jakož i zásad a pravidel stanovených ve Smlouvách v oblasti zákazu diskriminace, proporcionality, volného pohybu služeb a svobody usazování, taková vnitrostátní právní úprava, jako je čl. 55 odst. 2 legislativního nařízení č. 58 ze dne 24. února 1998 (konsolidované znění předpisů v oblasti finančního zprostředkování podle článků 8 a 21 zákona č. 52 ze dne 6. února 1996), ve znění pozdějších předpisů, jakož i čl. 111 odst. 2 rozhodnutí Commissione Nazionale per le Società e la Borsa – Consob č. 16190 ze dne 29. října 2007 (prováděcí nařízení k legislativnímu nařízení č. 58 ze dne 24. února 1998 o emitentech), která:
  - a) umožňuje „podle volného uvážení“ zakázat výkon činnosti „smluvního zástupce“ (poradce oprávněného nabízet služby mimo prostory investičního podniku – dříve promotore finanziario) v souvislosti se skutečnostmi, které nevedou ke ztrátě dobré pověsti, jak je vymezena vnitrostátním právem, a které se zároveň netýkají dodržování předpisů provádějících směrnici;